

عنوان مقاله:

نقش رودخانه های مرزی در همکاری و همگرایی منطقه ای (مطالعه موردی: هیرمند)

محل انتشار:

دوازدهمین همایش ملی محیط زیست، انرژی و منابع طبیعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسن ظفری دوازده امامی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب، دانشگاه شهرکرد د.

حسین ظفری دوازده امامی - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه اصفهان.

غوث الدین حافد - دانشجوی دکتری جامعه شناسی سیاسی، دانشگاه اصفهان.

سیدرضا حجازی - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

آب اگرچه مایه زندگی است اما، همواره منشا اختلاف میان ایران و افغانستان بوده و هست. اگر اختلاف بر سر آب در دوران گذشته در جوامع روستایی یا شهری نمود پیدا می کرد، اکنون کمبود آن مانعی برای توسعه پایدار و بهانه ای برای رو در رو قرارگرفتن دولت ها شده است. در مناطق خشک و نیمه خشک جهان از جمله خاورمیانه، آب یکی از مسائل حیاتی به شمار می رود که کشورهای همسایه به طور جدی نیازمند همکاری و توافق در مورد آن هستند. بدون چنین فرآیندی، تداوم صلح امکان پذیر نبوده و امنیت منطقه ای با تهدید روبه رو می شود. آب را به دلیل سیال بودن و تحرک آن، نمی توان صرفاً در سطح لمی مورد بررسی قرار داد. بنابراین ممکن است بستر یک رودخانه یا دریاچه به عنوان مرز حائل میان دو یا چند کشور به دلیل فرسایش یا تغییر مسیر رودخانه تغییر نماید و در نتیجه تعیین دقیق مرز ضروری گردد یا ممکن است بهره برداری از آب متعلق به حوضه آبریز رودخانه بین المللی توسط یک کشور، استفاده کشور دیگر از آب همان رودخانه را در حیطه قلمروی آن کشور به مخاطره بیندازد. با این وصف، هدف از این پژوهش بررسی نقش رودخانه مرزی هیرمند در همگرایی میان ایران و افغانستان میباشد نگارنده با بهره گیری از چارچوب نظری واقع گرایی و با شیوه کتابخانه ای و روش تحلیلی - توصیفی به این نتیجه دست می یابد که اقدامات دو کشور در مورد رودخانه هیرمند در روابط میان دو همسایه موجب واگرایی می شود.

کلمات کلیدی:

ایران، افغانستان ژئوپلیتیک واگرایی همگرایی هیدروپلیتیک، هیرمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2018467>

